

РЕШЕНИЕ

№ 240

гр. К., 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510101800 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, гр.С., ул. „*****“ представляван заедно от изпълнителните директори М.К. и С.С. чрез адв. Ст. М. против Д. Г. Д. ЕГН ***** от гр. К., бул. „*****“ № ***** с правно основание чл. 288а, ал.3 във вр. с чл. 288, ал. 12 от Кодекса за застраховането (отм.) сега чл. 559, ал. 3 във вр. с чл. 558, ал. 7и цена на иска 6 213,46 лв.

Ищцовото дружество чрез процесуалния си представител сочи, че на основание чл.288а, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (отм.) сега чл. 559, ал. 1 т. 1 от Кодекса за застраховането и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002г. (на основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС), във връзка с предявената на 14.04.2016г. претенция от НББАЗ при спазване на законоустановения срок по щета № ****/14.04.2016г. Гаранционен фонд възстановил на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 6 213,46 лв. чрез банкови проводи на 28.04.2016 г., 12.06.2020 г. и 12.08.2020г. като парична равностойност на 3 176,89 евро по курса за деня, от които 1 790.51 евро обезщетение. 1385.10 евро такса обработка по ф-ри № 3000005579/04.04.2016г., № 3000011081/30.04.2020 г. и № 3000011242/23.07.2020 г. и 1.28 евро такса МВР. На осн. чл.288а ал.2 от КЗ (отм.) на посочената дата Фондът възстановил в пълен размер всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на И..

Към датата на образуване в ГФ на щета № ****/14.04.2016г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на И. чрез изплащане на обезщетение в размер на 3 176,89 евро, ведно с всички

гореописани разходи за щетите по увредения л.а. „*****“ с рег. № ***** било вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на И. в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл.282 и следв. от КЗ (отм.). В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетенията били направени разноси, които на осн. чл.288а ал.2 от КЗ (отм.) Фондът задължително възстановявал.

Сочи, че виновен бил ответникът Д. Г. Д., който на 12.08.2015г. в И., при управление на МПС „*****“ с ДКН ***** не се съобразил със светофарната уредба на кръстовище, преминал на червено и блъснал движещият се на зелен светофар л.а. „*****“ с рег. № ***** и така причинил процесното ПТП.

В нарушение на чл. 249 във вр. с чл. 259 от КЗ (отм.) сега чл. 461 във вр. с чл. 483 от Кодекса за застраховането ответникът управлявал увреждащото МПС „*****“ с ДКН *****, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

С регресна покана поканили ответника да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не било погасило задължението си.

Моли съда на осн. чл. 288а, ал.3 във вр. с чл. 288, ал. 12 от Кодекса за застраховането (отм.) сега чл. 559, ал. 3 във вр. с чл. 558, ал. 7, да осъди Д. Г. Д. да заплати на Гаранционен фонд исковата сума от 6 213,46 лв. (шест хиляди двеста и тринадесет лева и 46 ст.), обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на И., за щетите по увредения л.а. „*****“ с рег. № ***** от ПТП, настъпило на 12.08.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси, както и юрисконсултско възнаграждение.

Баикова сметка на Гаранционен фонд; *****, IBAN -*****1, Банков идентификационен код: ***

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от назначения особен представител на ответника адв. Н. И.Г., АК-СЗ.

Сочи, че не е осъществила контакт с ответника.

Счита предявения иск за допустим, но неоснователен и недоказан.

Ищецът е подал исковата молба на 07.06.2021 г. В исковата молба се сочи, без да се сочат конкретните размери, че плащанията били осъществени чрез банкови преводи на 28.04.2016 г., на 12.06.2020 г. и на 12.08.2020 г. Съгласно т. 14 от Постановление № 7/77 г. от 04.10.1978 г. на Пленума на ВС, за регресните искове важала общата петгодишна давност, а давността започвала да тече от момента на изплащане на обезщетенията на правоимащите.

Възразява за изтекла погасителна давност за плащанията на ищеца, осъществени преди 07.06.2016 г. в размер на 1 067,90 лв.

В представените с исковата молба документи нямадо доказателства за размер на сочения с исковата молба банков превод на 28.04.2016 г., но от представените Опис на платени щети на НББАЗ, подписали от Главен счетоводител, било видно, че по щета GF-16-047-1 на 12.06.2020 г. била платена сума в размер 2 078,66 лв., а на 12.08.2020 г. била платена сума в

размер 3 662.90 лв. Така общата сума, изплатена по тези два банкови превода била в размер на 5 145,56 лв. От тук си прави извода, че първият банков превод бил в размер на 1 067.90 лв.

Оспорва изцяло предявените иски по основание.

За да бъде уважен предявеният в настоящото производство иск, било необходимо по делото да бъде установено при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца наличието на определените в закона предпоставки, а именно: настъпило пътно транспортно произшествие по вина на ответника, който е управлявал МПС, което обичайно се намира на територията на Република България, без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, причинени щети на увреденото МПС и техния размер, причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети.

От представените по делото доказателства не се установявало по безспорен и категоричен начин изискуемите от закона предпоставки, а именно елементите от фактическия състав на деликта и по-конкретно, че именно ответникът, при това със свое противоправно поведение, е причинил пътно-транспортното произшествие, от което да са настъпили онези имуществени вреди, обезщетение за които е платено. Липсвали категорични данни, че именно ответникът е управлявал посочения лек автомобил. Безспорен извод за това в какво се е изразило виновното поведение на ответника не можело да бъде направен от представените по делото писмени доказателства, тъй като същите касаели единствено установяване вредите по автомобила на И.нския водач и преписките между пострадалия, адвоката му и застрахователните органи. Фактът, че Гаранционен фонд е изплатил чрез компенсационен орган на държава -членка на ЕС, какъвто е Националното бюро на българските автомобилни застрахователи за Република България, застрахователно обезщетение не предполагало автоматично ангажиране на отговорността на физическото лице, което се твърди, че причинило вредата. Основателността на регресната претенция предполагало и съществуването на деликтно правоотношение по смисъла на чл.45 от ЗЗД, за да възникне валидно задължение на ответника по възстановяване стойността на причинените от виновното му и противоправно поведение вреди. Наличието на съдебно решение, с което е ангажирана отговорността на застрахователя „Олимпик“ и от там на компенсационния орган по застрахователните обезщетения по заведена от собственика на увредения автомобил претенция, и изложените в същото мотиви не установявали категорично управлението на увреждащия автомобил от ответника и не обвързвали настоящия съдебен процес.

Моли съда да отхвърли предявеният иск.

Съдът е оставил исковата молба без движение, като е указал на ищеца да отстрани следните нередовности: да представи доказателство за сочения в исковата молба банков превод на 28.04.2016 г.; да конкретизират и посочат всяко едно от плащанията в размер на 6 213,46 лева, осъществени чрез банкови преводи, описани в исковата молба, да се посочат документите и точните суми, на коя дата е осъществен всеки един от преводите и на кой документ кореспондира. Исковата молба е непълна, не са конкретизирани съответните плащания, не кореспондират с писмените доказателства по делото.

В указания срок е постъпила молба от процесуалния представител на ищеца, в която сочи, че плащането на стойност 6213,46 лева, НББАЗ предявило с три

отделни претенции към Гаранционен фонд за възстановяване. В съответствие с това, на постъпили три претенции за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ на Италианското бюро на застрахователите /претенция с изх. № 1 - 1232/31.07.2020 г. за сумата от 1872,81 евро с левова равностойност 3662,90 лева; претенция с изх. № 1 - 0845/29.05.2020 г. за сумата от 1062,80 евро с левова равностойност 2078,66 лева; претенция с изх. № 1 -1143/08.04.2020 г. за сумата от 241,28 евро с левова равностойност 471,90 лева/ за изплатени имуществени вреди, вследствие на ПТП, виновно причинени с незастраховано към датата на събитието МПС с български регистрационен номер, била образувана преписка по щета №****/2016 г. на Гаранционен фонд и била възстановена с три преводни нареждания за кредитен превод, сумата в размер на общо 6213,46 лева, каквато е цената на предявените искове.

Уточнява, че претендираната сума от Гаранционен фонд е сбор от възстановеното от НББАЗ на Италианското бюро обезщетение за причинените вреди на увредения от ПТП автомобил като включва 1790,51 евро, представляващи обезщетение, 82,30 евро, представляващи дължима сума по фактура, 1062,80 евро, представляващи дължима сума по фактура, 240,00 евро, представляващи дължима сума по фактура и 1,28 евро, представляващи такса МБР, или общо 3176,89 евро с левова равностойност от 6213,46 лева.

Разпоредбата на чл. 288а, ал. 3, във връзка с чл. 288 , ал. 12 и ал. 14 от КЗ (отм.) урежда правото на Гаранционен фонд за встъпване в правата на увреденото лице.

Сочи, че регресните и суброгационни права на Гаранционен фонд са следствие на изпълнението на задължението за плащане в предвидените от закона хипотези, каквото е предвиденото задължение по чл. 34, ал. 3 от Правилника за устройство и дейността на ГФ, съгласно което Гаранционен фонд възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от ПТП по чл. 28, ал. 1, б."б", „аа“, „бб“, „гг“ и § 5а, настъпили в друга държава членка. Сумите се възстановяват в срок от 15 дни от писменото заявление на бюро. В съответствие с това, на база постъпилите претенции за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ на Италианското бюро на застрахователите за изплатени имуществени вреди, вследствие на ПТП, виновно причинени с незастраховано към датата на събитието МПС с български регистрационен номер, била образувана процесната преписка по щета на Гаранционен фонд и е възстановена с три преводни нареждания сумата от общо 6213,46 лева.

По силата на чл.105 от КМЧП, задълженията, произтичащи от непозволеното увреждане, се уреждат от правото на държавата, на чиято територия са настъпили и компенсационният орган на държавата, където е настъпило събитието, бил самостоятелно отговорен за компенсирането на потърпевщата страна, прилагайки правните й норми при определяне на отговорността и оценка на компенсациите. НББАЗ, респ. Гаранционен фонд, нямал правомощията да прави преценка по същество, /по арг. от чл. 285, ал. 6 от КЗ-отм./, а бил длъжен да се съобрази с определеният размер на обезщетение от чуждестранния компенсационен орган.

След като чуждият компенсационен орган преценил, че предпоставките за изплащане на обезщетение са налице и е изплатил обезщетение в определен размер, то Гаранционен фонд бил длъжен при отправено искане да възстанови изплатеното в чужбина обезщетение за причинено от български автомобил ПТП. В задължителната си практика ВКС /решение № 1/02.02.2011 г. на ВКС по търг.дело № 263/2010 г., И т.о./ приема, че при чуждестранен елемент в правоотношението /дължимо обезщетение на чуждестранно лице и поправяне на вреди в чужбина/, размерът на обезщетението не можело да се определи по средни пазарни цени в България, защото това не би довело до пълно обезщетяване на вредите. Затова в случая била меродавна стойността на вредите, определена от компенсационния орган в чужбина, отразена в приложените към исковата молба на ГФдокументи. Именно затова и самият законодател предвидил, че националният компенсационен орган не прави преценка по същество - чл. 285, ал. 6 от КЗ /отм./, а възстановява платената от чуждестранния такъв сума в пълен размер, наред с всички допълнителни и съпътстващи разноски и такси. Съгласно чл. 4 от горесцитираното споразумение, компенсационният орган, който изплаща обезщетение на увредено лице имал право на възстановяване на изплатената като обезщетение сума чрез отправяне на искане до Компенсационния орган в държавата-членка, в която се намира установяването на застрахователното предприятие, с което е сключен застрахователният договор - в настоящия случай: българския компенсационен орган. Възстановяването включва, като се изключи всичко останало, следното:

„4.1.1. сумата, платена като обезщетение на увреденото лице, като се посочат сумите, платени за вреди на имущество и телесни увреждания (включително смърт);

4.1.2. сумите, изплатени за външни услуги - като например, хонорарите за вещи лица, юристи или лекари, и всички присъщи за даването на указания и за съдебни или извънсъдебни способи за уреждане на претенцията;

4.1.3. таксите за обработка на претенции, покриващи всички други разходи по смисъла на член 4.3. ..."

Представя:

Преводно нареждане от 28.04.2016 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в размер на 471,90 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 1143/08.04.2020 г. за сумата от 241,28 евро с легова равностойност 471,90 лева;

Преводно нареждане от 12.08.2020 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в общ размер на 135 563,40 лева, ведно с приложен към плащането опис, от който е видно, че в тази обща сума е включена и тази по повод процесната щета в размер на 3662,90 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 1232/31.07.2020 г. за сумата от 1872,81 евро с легова равностойност 3662,90 лева.

Преводно нареждане от 12.06.2020 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в общ размер на 146 482,55 лева, ведно с приложен към плащането опис, от който е видно, че в тази обща сума е включена и тази по повод процесната щета в размер на 2078,66 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 0845/29.05.2020 г. за сумата от 1062,80 евро с легова равностойност 2078,66 лева.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното: По делото е приложено решение от 27.05.2019 г. по гр. д. № 6876/2016 г. на мировия съдия в Сант Анастасия. Производството е водено от увреденото лице срещу Италианското бюро, застрахователно дружество „Олимпик“ и Д. Г. Д., ответник в настоящото производство. Видно от съдебното решение, в хода на това производство са установени вината на ответника за причиняване на процесното ПТП, управлявания от него автомобил, механизмът на настъпване на ПТП и причинените вреди.

По делото са представени: преводно нареждане от 28.04.2016 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в размер на 471,90 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 1143/08.04.2020 г. за сумата от 241,28 евро с левова равностойност 471,90 лева; преводно нареждане от 12.08.2020 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в общ размер на 135 563,40 лева, ведно с приложен към плащането опис, от който е видно, че в тази обща сума е включена и тази по повод процесната щета в размер на 3662,90 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 1232/31.07.2020 г. за сумата от 1872,81 евро с левова равностойност 3662,90 лева; преводно нареждане от 12.06.2020 г. за заплатена от Гаранционен фонд по сметка на НББАЗ сума в общ размер на 146 482,55 лева, ведно с приложен към плащането опис, от който е видно, че в тази обща сума е включена и тази по повод процесната щета в размер на 2078,66 лева. Тази сума съответства на претенцията от НББАЗ към Гаранционен фонд с изх. № 1 - 0845/29.05.2020 г. за сумата от 1062,80 евро с левова равностойност 2078,66 лева.

Установява се от представените 3 бр. Претенции за възстановяване на изплатена такса за обработка от НББАЗ на UCI по щета, причинена от незастраховано МПС с българска регистрация до Гаранционен фонд - 3 бр., с обща сума по трите претенции в размер на 6213,46 лева,; Доклад по щета № ****/14.04.2016г. – 3 бр., както и от платежни нареждания е била изплатена сумата от 6213,46 лева за причинени в резултат на процесното ПТП имуществени вреди. Установява се, че процесните суми са били възстановени от Гаранционния фонд на НББАЗ, видно от приложените преводни нареждания.

Установява се, че до ответника е била изпратена с обратна разписка Регресна покана изх.№ГФ-12-0191/14.04.2016г., с която същият е бил поканен да изплати на Гаранционен фонд възстановените от последния на НББАЗ суми. Видно от приложената обратна разписка, изпратената на регистрирания на ответника адрес поканата, е била върната, с отбелязване, че адресът е несъществуващ.

От така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 559 ал. 1 от КЗ Гаранционният фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато:

1. моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят;
2. застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и не може да се определи моторното превозно средство;
3. застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се

намира на територията на трета държава, и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят.

(2) Сумите по ал. 1 се възстановяват в пълен размер в срок 30 дни от писменото искане на съответния компенсационен орган.

(3) След изплащането на обезщетението по ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му.

В процесния случай предпоставките за уважаване на предявения регресен иск са налице, съобразно представените по делото доказателства.

Безспорно установено е, че по вина на ответника е настъпилото ПТП, вследствие на което са причинени материални вреди на лекия автомобил, управляван от другия участник в ПТП-то, за обезщетяването на които е отговорен ответникът. Установява се от събраните писмени доказателства, че ищецът е възстановил на НББАЗ по щета №****/14.04.2016г. – 6213,46 лв. изплатеното от бюро обезщетение за причинените имуществени вреди в резултат на процесното ПТП.

Разпоредбата на чл. 288а, ал. 3, във връзка с чл. 288, ал. 12 и ал. 14 от КЗ (отм.) урежда правото на Гаранционен фонд за встъпване в правата на увреденото лице. Регресните и суброгационни права на Гаранционен фонд са следствие на изпълнението на задължението за плащане в предвидените от закона хипотези, каквото е предвиденото задължение по чл. 34, ал. 3 от Правилника за устройство и дейността на ГФ, съгласно което Гаранционен фонд възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от ПТП по чл. 28, ал. 1, б. "б", „аа“, „бб“, „гг“ и § 5а, настъпили в друга държава членка. В съответствие с това, на база постъпилите претенции за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ на Италианското бюро на застрахователите за изплатени имуществени вреди, вследствие на ПТП, виновно причинени с незастраховано към датата на събитието МПС с български регистрационен номер, била образувана процесната преписка по щета на Гаранционен фонд и е възстановена с три преводни нареждания сумата от общо 6213,46 лева.

По делото не са представени доказателства за заплащане от страна на ответника на претендираната сума в общ размер на 6213,46 лева, поради което исковата претенция се явява основателна и следва да бъде уважена в пълен размер, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 07.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

С оглед изхода на спора и на осн. чл. 78 ал. 1 и чл. 80 от ГПК ответникът следва за заплати на ищеца направените в настоящото производство съдебни и деловодни разноски в размер на 889,54 лв., състоящи се от държавна такса в размер на 248,54 лв. и възнаграждение за особен представител на ответника в размер на 641,00 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Г. Д. ЕГН ***** от гр. К., бул. „*****“ № ***** **да заплати** на **ГАРАНЦИОНЕН ФОНД**, гр.С., ул. „*****“ представляван заедно от изпълнителните директори М.К. и С.С. чрез адв. Ст. М., вписан в АК-П., сумата от 6213,46 лв. /шест хиляди двеста и тринадесет лева и 46 ст./, представляваща обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на И., за щетите по увредения л.а. „*****“ с рег. № ***** от ПТП, настъпило на 12.08.2015г., ведно със законната лихва от 07.06.2021 до окончателното изплащане на сумата

ОСЪЖДА Д. Г. Д. ЕГН ***** от гр. К., бул. „*****“ № ***** **да заплати** на **ГАРАНЦИОНЕН ФОНД**, гр.С., ул. „*****“ представляван заедно от изпълнителните директори М.К. и С.С. чрез адв. Ст. М., вписан в АК-П., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК направените по делото разноси в размер на 889,54 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-СЗ в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____